

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3041/2015. (II. 20.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság az építésüggyel összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 322/2012. (XI. 16.) Korm. rendelet 10. § (1) bekezdése és 11. §-a, illetve az építési műszaki ellenőri, valamint felelős műszaki vezetői szakmagyakorlási jogosultság részletes szabályairól szóló 244/2006. (XII. 5.) Korm. rendelet 15. §-a és egyes módosított rendelkezései, valamint a Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.055/2014/3. számú ítélete elleni alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján az építésüggyel összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 322/2012. (XI. 16.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet 1.) 10. § (1) bekezdése és 11. §-a, illetve az építési műszaki ellenőri, valamint felelős műszaki vezetői szakmagyakorlási jogosultság részletes szabályairól szóló 244/2006. (XII. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet 2.) 15. §-a, és a Korm. rendelet 1.-el módosított rendelkezései kihirdetésükre visszamenőleges hatályú megsemmisítését kérte. Az indítványozó hiánypótlási felhívást követően indítványában a Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.055/2014/3. számú ítéletének megsemmisítését is kezdeményezte.
- [2] Mindemellett az indítványozó kérte ügyében a támadott jogszabályi rendelkezések alkalmazhatóságának kizárását, illetve annak kimondását is, hogy a Korm. rendelet 2. 2013. szeptember 30-ig hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.
- [3] Álláspontja szerint a támadott jogszabályi rendelkezések és a bírósági ítélet sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XII. cikk (1)–(2) bekezdését, a XV. cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk

(1) bekezdését, továbbá érintik az R) cikk (1)–(3) bekezdéseit és a T) cikk (3) bekezdését.

- [4] 1.1. Az indítványozó előadta, hogy 2006-ban magasépítési technikus képe-
sítést szerzett, az É-II, ÉM-II és TE-II kategóriákban felelős műszaki vezetői jo-
gosultsággal rendelkezik, 2001-től MV-ÉP/B és 2006-tól MV-TE/B jelöléssel.
2013. június 10-én építési műszaki ellenőr II szakképesítést szerzett.
- [5] Az indítványozó 2013. június 12-én a Vas Megyei Mérnöki Kamarától, mint el-
sőfokú hatóságtól kérte nyilvántartásba vételét. A Kamara a 2013. július 1-jén
hozott 324/2013. számú határozatával az indítványozót magasépítési szak-
területen nyilvántartásba vette. A Kamara ugyanakkor – a mellette működő
Végzettségek Szakirányúságát Megállapító Bizottság állásfoglalása alapján –
2013. szeptember 24-én hozott 450/2013. számú határozatával elutasította
az indítványozó nyilvántartásba vétel iránti kérelmét az ME-ÉM-II mélyépí-
tésű műtárgyak és az ME-TÉ/II elektronikus hírközlési építmények szakterü-
letek vonatkozásában. Az indítványozó fellebbezett a döntéssel szemben.
A másodfokú hatóságként eljáró Magyar Mérnöki Kamara 2013. novem-
ber 7-én hozott, 730/2013. számú határozatával az elsőfokú határozatot
helybenhagyta. Az indítványozó ezt követően a Szombathelyi Közigazgatási
és Munkaügyi Bírósághoz fordult, amely a közigazgatási határozat felülvizs-
gálata iránt indított perben 2014. május 15-én hozott 10.K.27.055/2014./3.
számú ítéletével a másodfokú hatóság határozatát hatályon kívül helyezte,
és a hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Ítéletében megállapította,
hogy a Korm. rendelet 1. 15. §-át alkalmazni kellett volna az indítványozó
ügyében, hiszen 2013. július 1-jét követően engedélyezett tevékenységgel
kapcsolatban folyt az eljárás, október 1-jén pedig hatályba lépett a támadott
rendelet, így az indítványozó fellebbezését már e szabály tükrében kellett
volna elbírálni.
- [6] A Korm. rendelet 1. 10. § (1) bekezdése a Korm. rendelet 2.-t 2013. októ-
ber 1-jével az alábbi szakasszal egészítette ki: „15. § E rendeletnek az építés-
üggyel összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 322/2012.
(XI. 16.) Korm. rendelettel megállapított rendelkezéseit a 2013. július 1-jét kö-
vetően engedélyezett építési műszaki ellenőri tevékenységre kell alkalmazni.
A 2013. július 1-jét megelőzően kiadott, 2. melléklet szerinti középfokú vég-
zettséggel rendelkező építési műszaki ellenőri jogosultságok a névjegyzékben
maradnak.”
- [7] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott rendelkezés visszamenő-
leges hatályú, hiszen a módosítást megelőző jogszabályi rendelkezések

szerint megfelelt a képesítési feltételeknek, a módosítást követően azonban az építőipari technikus végzettség már nem ad jogosultságot műszaki ellenőri tevékenység gyakorlására. Indítványában hivatkozik a 11/1992. (III. 5.) AB határozat jogbiztonság és szerzett jogok védelmére vonatkozó érvelésére, a kiszámíthatóság, előreláthatóság és a normavilágosság követelményére, a felkészülési idő fontosságára. Hivatkozik továbbá a jogalkotásról szóló 2010. évi CXIX. törvény által lefektetett követelményekre is.

- [8] Az indítványozó álláspontja szerint továbbá a visszamenőleges hatályú szigorítás számára a munkalehetőség elvesztéséhez vezetett, ezáltal sérült a munkához való joga is. Végül kiemelte, hogy ha ilyen rendelkezés szolgál bírósági döntés alapjául, a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga csak formálisan tud megvalósulni. A bírósági eljárások ugyanis nem lehetnek eszközei az alaptörvény-ellenes rendelkezések érvényre juttatásának.
- [9] 2. Az Abtv. 56. § értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Alkotmánybíróság Ügyrendje 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [10] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [11] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozó felperesként szerepel, a bíróság döntése közvetlenül befolyásolja kamarai nyilvántartásba vételét, ami esetében a tevékenysége ellátásának feltétele, így közvetlen érintettsége fennáll. Érintettségét az is alátámasztja, hogy az ügyében született bírósági döntést kizárólag az indítványban támadott jogszabályi rendelkezésre alapította a bíróság.
- [12] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.

Az indítványozó a támadott ítéletet 2014. június 16-án vette át, alkotmányjogi panasza 2014. július 25-én érkezett az ügyben eljáró bírósághoz, így a panasz határidőben előterjesztettnek minősül.

- [13] Az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt feltételeknek is, tekintettel arra, hogy megjelöli a támadott jogszabályi rendelkezéseket, azok tekintetében az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, és tartalmazza mindezek alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést, végül pedig kifejezett kérelmet a támadott jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére.
- [14] Az indítvány ugyanakkor nem tartalmaz önálló indokolást arra nézve, hogy a támadott – az indítványozó keresete folytán hozott, és azzal egyezően a közigazgatási hatóságot új eljárásra utasító – bírósági ítélet miért ellentétes az Alaptörvénnyel, illetve nem jelöli meg az Alkotmánybíróság hatásköréeként az Abtv. 27. §-át, így az ítélet tekintetében az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontjára tekintettel visszautasítja.
- [15] 2.2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a bírósági eljárásban alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapításának indítványozása tekintetében az indítvány idő előtti.
- [16] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése az Alkotmánybíróság eljárásának előfeltételeként megköveteli, hogy az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az indítványozó valamely, az Alaptörvényben biztosított joga sérüljön, másrészt pedig azt, hogy merítse ki a számára nyitva álló jogorvoslati lehetőségeket. Ugyan jelen esetben az ítélet elleni fellebbezésnek a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 340. § (1) bekezdése alapján nincs helye, azonban a bíróság ítélete annak ellenére, hogy ügydöntőnek minősül, a hatályon kívül helyezéssel és a hatóság új eljárás lefolytatására való kötelezésével érdemben nem bírálta el a felmerült jogkérdést. Így jelenleg nincs az ügyben olyan jogerős döntés, amely elutasította volna az indítványozó kamarai nyilvántartásba vételét és ezzel megállapíthatóan valamely, az Alaptörvényben biztosított alapvető jogát megsértette vagy elvonta volna, vagyis nem teljesül az Alkotmánybíróság eljárása fent említett előfeltétele. Mindebből ugyanakkor az is következik, hogy az új eljárásban az indítványozó számára adott a lehetőség arra, hogy ha rá nézve sérelmes döntés születik, kérje a döntés bírósági felülvizsgálatát, és egyrészt kezdeményezze, hogy az eljáró bíró forduljon az Alkotmánybírósághoz az ügyben, vagy pedig,

ha erre nem kerül sor, a meghozott ítélettel szemben alkotmányjogi panaszt nyújtson be.

[17] Erre való tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *f*) pontjára tekintettel is visszautasítja.

Budapest, 2014. február 10.

Dr. Paczoly Péter s. k.,
megbízott tanácsvezető, alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1358/2014.

